

Pašije podle Jana

Čítanka – liturgický překlad

ROZHOVOR CESTOU DO GETSEMANE

Jan 18,1-3

¹Ježíš vyšel se svými učedníky za potok Kedron, kde byla zahrada. Vstoupil do ní, on i jeho učedníci. ²To místo znal i jeho zrádce Jidáš, protože se tam Ježíš často scházel se svými učedníky. ³Jidáš si tedy vzal vojenskou četou a od velekněží a farizeů služebníky a šel tam s pochodněmi, s lucernami a se zbraněmi.

JIDÁŠ ZRAZUJE JEŽÍŠE

Jan 18,4-9

⁴Ježíš věděl všechno, co na něj má přijít. Vystoupil tedy a zeptal se jich: „Koho hledáte?“ ⁵Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“ Ježíš odpověděl: „Já jsem to.“ Stál s nimi také zrádce Jidáš. ⁶Sotva jim tedy Ježíš řekl „Já jsem to“, couvli a padli na zem. ⁷Znovu se jich zeptal: „Koho hledáte?“ Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“ ⁸Ježíš jim odpověděl: „Už jsem vám přece řekl, že já to jsem. Hledáte-li mne, tyto zde nechte odejít.“ ⁹To proto, aby se splnilo jeho slovo: „Z těch, které jsi mi dal, nenechal jsem zahynout nikoho.“

JEŽÍŠOVO ZATČENÍ

Jan 18,10-14

¹⁰Šimon Petr měl při sobě meč, vytasil ho tedy, udeřil veleknězova služebníka a uťal mu pravé ucho. Ten sluha se jmenoval Malchus. ¹¹Ježíš však Petrovi řekl: „Zastrč meč do pochvy! Což nemám pít kalich, který mi podal Otec?“ ¹²Tu se četa s velitelem a židovští služebníci zmocnili Ježíše a svázali ho. ¹³Napřed ho vedli k Annášovi. Annáš totiž byl tchán Kaifáše, který byl v tom roce veleknězem. ¹⁴Byl to ten Kaifáš, který dal židům radu: „Je lepší, když jeden člověk umře za lid.“

PETROVO ZAPŘENÍ

Jan 18,15-18

¹⁵Šimon Petr a jiný učedník šli za Ježíšem. Tento učedník se znal s veleknězem, proto vešel s Ježíšem do veleknězova dvora, ¹⁶Petr zůstal u dveří venku. Ten druhý učedník, který se znal s veleknězem, vyšel ven, promluvil s vrátnou a přivedl Petra dovnitř. ¹⁷Vrátná se Petra zeptala: „Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?“ On odpověděl: „Nepatřím.“ ¹⁸Stáli tam sluhové a služebníci velerady, kteří si rozdělali oheň, protože bylo chladno, a ohřívali se. Také Petr u nich stál a ohříval se.

JEŽÍŠ PŘED VELERADOU

Jan 18,19-24

¹⁹Velekněz se vyptával Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení. ²⁰Ježíš mu odpověděl: „Já jsem mluvil k světu veřejně. Já jsem vždycky učil v synagóze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé, a nic jsem nemluvil tajně. ²¹Proč se ptáš mne? Zeptej se těch, kdo slyšeli, co jsem k nim mluvil. Ti dobře vědí, co jsem říkal.“ ²²Sotva to vyslovil, jeden ze služebníků velerady, který stál při tom, dal Ježíšovi políček a řekl: „Tak odpovídáš veleknězi?“ ²³Ježíš mu odpověděl: „Jestliže jsem mluvil nesprávně, dokaž, co bylo nesprávné. Jestliže však správně, proč mě biješ?“ ²⁴Annáš ho pak poslal svázaného k veleknězi Kaifášovi.

PETR SLYŠÍ KOHOUTA

Jan 18,25-27

²⁵Šimon Petr stál u ohně a ohříval se. Řekli mu: „Nepatříš ty k jeho učedníkům?“ On zapíral: „Nepatřím.“ ²⁶Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, kterému Petr uřadil ucho, řekl: „Copak jsem tě neviděl v zahradě s ním?“ ²⁷Petr to však znovu zapřel. Vtom právě kohout zakokrhal.

JEŽÍŠ PŘED PILÁTEM

Jan 18,28 - 19,16

²⁸Od Kaifáše vedli Ježíše do vládní budovy. Bylo časně ráno. Sami do vládní budovy nevstoupili, aby se neposkvrnili, ale aby mohli jít velikonočního beránka. ²⁹Pilát tedy vyšel k nim ven a zeptal se: „Jakou žalobu vznášíte proti tomuto člověku?“ ³⁰Odpověděli mu: „Kdyby to nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali.“ ³¹Pilát jim řekl: „Vezměte si ho vy sami a suďte ho podle vašeho zákona!“ Židé mu odpověděli: „My nemáme právo nikoho popravovat.“ ³²Tak se totiž mělo splnit Ježíšovo slovo, kterým naznačoval, jakou smrtí zemře.

³³Pilát se vrátil do vládní budovy, dal Ježíše předvolat a zeptal se ho: „Ty jsi židovský král?“ ³⁴Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?“

³⁵Pilát odpověděl: „Copak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?“ ³⁶Ježíš na to řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud.“ ³⁷Pilát se ho zeptal: „Ty jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ ³⁸Pilát mu řekl: „Co je to pravda?“

Po těch slovech vyšel zase ven k židům. Řekl jim: „Já na něm neshledávám žádnou vinu. ³⁹Je však u vás zvykem, abych vám k velikonočním svátkům propustil jednoho vězně. Chcete tedy, abych vám propustil židovského krále?“ ⁴⁰Oni znovu začali křičet: „Toho ne, ale Barabáše!“ Ten Barabáš byl zločinec.

¹Potom Pilát vzal Ježíše a dal ho zbičovat. ²Vojáci upletli z trní korunu, vsadili mu ji na hlavu, oblékli ho do rudého pláště, ³předstupovali před něj a provolávali: „Buď zdráv, židovský králi!“ a bili ho.

⁴Pilát vyšel znovu ven a řekl židům: „Hle, dám vám ho vyvést, abyste uznali, že na něm neshledávám žádnou vinu.“ ⁵Ježíš vyšel s trnovou korunou a v rudém plášti. Pilát jim řekl: „Hle, člověk!“ ⁶Když ho však uviděli velekněží a služebníci, začali křičet: „Ukřižuj, ukřižuj ho!“ Pilát na to řekl: „Vezměte si ho vy sami a ukřižujte, neboť já na něm neshledávám žádnou vinu.“ ⁷Židé mu odpověděli: „My máme zákon a podle toho zákona musí zemřít, protože dělal ze sebe Syna Božího.“

⁸Když Pilát uslyšel to slovo, ulekl se ještě více. ⁹Vešel proto zase do vládní budovy a zeptal se Ježíše: „Odkud jsi?“ Ježíš mu však nedal žádnou odpověď. ¹⁰Pilát mu řekl: „Se mnou nechceš mluvit? Nevíš, že mám moc tě propustit, a že mám moc dát tě ukřižovat?“ ¹¹Ježíš odpověděl: „Neměl bys nade mnou vůbec žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shora. Proto má větší vinu ten, kdo mě vydal tobě.“

¹²Pilát se proto snažil ho propustit. Ale židé křičeli: „Když ho propustíš, nejsi přítel císařův. Každý, kdo se dělá králem, staví se proti císaři.“ ¹³Jak Pilát uslyšel ta slova, nařídil vyvést Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném Kamenná dlažba, hebrejsky Gabbatha. ¹⁴Byl den příprav na velikonoce, kolem poledne. Pilát řekl židům: „Hle váš král!“ ¹⁵Ale oni se pustili do křiku: „Pryč s ním! Pryč s ním! Ukřižuj ho!“ Pilát jim namítl: „Vašeho krále mám ukřižovat?“ Velekněží odpověděli: „Nemáme krále, ale jen císaře!“ ¹⁶Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován. Vzali tedy Ježíše.

JEŽÍŠ UKŘIŽOVÁN

Jan 19,17-22

¹⁷On sám nesl kříž a šel na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota. ¹⁸Tam ho ukřižovali a s ním ještě dva jiné, každého po jedné straně, a Ježíše uprostřed. ¹⁹Pilát dal také zhotovit a připevnit na kříž nápis v tomto znění: Ježíš Nazaretský, židovský král. ²⁰Tento nápis četlo mnoho židů, protože místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města, byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky. ²¹Proto židovští velekněží říkali Pilátovi: „Nepiš: ‘Židovský král’, ale: ‘On tvrdil: Jsem židovský král’.“ ²²Pilát odpověděl: „Co jsem napsal, napsal jsem!“

VOJÁCI LOSUJÍ O JEŽÍŠOVY ŠATY

Jan 19,23-24

²³Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho svrchní šaty a rozdělili je na čtyři části, každému vojákovi jednu, vzali i suknicí. Suknice byla nesešíváná, v jednom kuse setkaná odshora až dolů. ²⁴Řekli si tedy: „Netrhejme ji, ale losujme o ni, komu připadne.“ Tak se měl splnit výrok Písma: ‘Rozdělili si mé šaty a o můj oděv losovali.’ Právě tak to vojáci udělali.

JAN A MARIA POD KŘÍŽEM

Jan 19,25-27

²⁵U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky Marie Kleofášova a Marie Magdalská. ²⁶Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce: „Ženo, to je tvůj syn.“ ²⁷Potom řekl učedníkovi: „To je tvá matka.“ A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě.

JEŽÍŠ UMÍRÁ NA KŘÍŽI

Jan 19,28-30

²⁸Potom, když Ježíš věděl, že už je všechno dokonáno, řekl ještě: „Žízním.“ Tak se mělo splnit Písmo. ²⁹Stála tam nádoba plná octa. Nasadili tedy na yzop houbu naplněnou octem a podali mu ji k ústům. ³⁰Když Ježíš přijal ocet, řekl: „Dokonáno je.“ Pak sklonil hlavu a skončil.

VOJÁK JEŽÍŠOVI PROBODL BOK

Jan 19,31-37

³¹Protože byl den příprav, takže mrtvá těla nesměla zůstat na kříži přes sobotu – tu sobotu totiž byl velký svátek – požádali židé Piláta, aby byly ukřižovaným přeraženy nohy a aby byli sňati. ³²Přišli tedy vojáci a přerazili kosti prvnímu i druhému, kteří s ním byli ukřižováni. ³³Když však přišli k Ježíšovi, viděli, že už je mrtvý. Proto mu kosti nepřerazili, ³⁴ale jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned vyšla krev a voda. ³⁵Ten, který to viděl, vydává o tom svědectví a jeho svědectví je pravdivé. On ví, že mluví pravdu, abyste i vy věřili. ³⁶To se stalo, aby se splnil výrok Písma. ‘Ani kost mu nebude zlomena’. ³⁷A na jiném místě v Písmě se říká: ‘Budou hledět na toho, kterého probodlí’.

JEŽÍŠŮV POHŘEB

Jan 19,38-42

³⁸Josef z Arimatie, který byl Ježíšovým učedníkem, ale ze strachu před židy tajným, požádal potom Piláta, aby směl sejmout Ježíšovo mrtvé tělo, a Pilát mu to dovolil. Přišel tedy a sňal jeho tělo. ³⁹Dostavil se tam i Nikodém, ten, který k němu přišel jednou v noci, a měl s sebou směs myrhy a aloe, asi sto liber. ⁴⁰Vzali tedy Ježíšovo tělo a zavinuli ho s těmi vonnými věcmi do pruhů plátna, jak mají židé ve zvyku pohřbívat. ⁴¹Na tom místě, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nová hrobka, kde nebyl ještě nikdo pochován. ⁴²Tam tedy položili Ježíše, protože u židů byl den příprav a hrobka byla blízko.